

نویسنده : میخایل کلرک (Michael Clark).

منبع و تاریخ نشر : نیشنل انتریسیت «2015-8-18».

برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

چین در افغانستان به آزمایش گذاشته شده است

In Afghanistan , China Is put to the Test

از آنجاییکه درگیریها در افغانستان خطرات بیشتری بدنبال دارد پکن به جز از اینکه در اینجا بماند و متحمل مصارف گزاف گردد چاره دیگری ندارد.

تحولات طی دو هفته ای گذشته در افغانستان با یک معضل در حال ظهور اکیداً چین را دربرخورد با این کشور روبرو ساخته است، درگذشته چنین پنداشته میشد و یا چنین تعریف میشد که چین با تمرکز بر حفظ منافع محدود و تنگ تنگ خود ولایت سین یانگ را عایق و استان نارام ناشی از فعالیت های بی ثبات کننده مسلمانان افراطی قاچاق و ترافیک مواد مخدره و تلاشهای پیگر غرض دسترسی به منابع طبیعی افغانستان ارزیابی می نمود .

رویه گرفته با حضور نظامیان ایالات متحده امریکا که اکنون تعداد شان در افغانستان به (9500) تن کاهش یافته ، دولت رییس جمهور افغانستان آقای اشرف غنی نه تنها که مواجه با شورشیان طالبان میباشد بلکه با گسترش

روزافزون هرچه بالقوه ای حکومت اسلامی «داعش» نیز دست و پنجه نرم میکند. بناً با در نظر داشت اوضاع موجود در افغانستان و منطقه **پکن** همین اکنون با سه آزمایش بزرگ روبرو میباشد:

نخست: تایید درگذشت رهبرمنزوی طالبان افغان ملا «محمد عمر» و ظهور فرکسیون گروپ تحت رهبری جانشین ملا عمر - ملا اختر منصور باعث کندی و تضعیف تلاش های پکن در روند نوپاء مذاکرات صلح و حل و فصل سیاسی بین طالبان و حکومت ریس جمهور اشرف غنی میگردد - چونکه چین از زمان ظهور طالبان در اواسط سال (1990) با آنها شناخت و روابط نزدیک داشت و آن اینکه چین در همان زمان درصد معامله با این گروپ بود و علاقمند بود تا با طالبان روابط خود را حفظ داشته باشد چنانچه بغرض نیل به این هدف ملاقات تاریخی و مشهور سفیر چین (لو شولین = Lu Shulin) در پاکستان تحت نام با زید تاریخی با ملا محمد عمر در ماه نومبر سال (2000) در قندهار ثبت تاریخ دیپلوماسی آن کشور میباشد که در این ملاقات سفیر چین آقای شولین از ملا محمد عمر تقاضا بعمل می آورد که در مهار کردن شبهه نظامیان ایغور ولایت سین یانگ چین را یاری رساند و نگذارد که در آن ولایت موج از نارامی ها اوضاع را غیر مصون سازد.

پکن حتی بعد از رخداد واقعه (9/11) که ایالات متحده امریکا و ناتو بخاطر انقراض و خروج طالبان به افغانستان تجاوز ویا مداخله کردند نخواست روابط خود را با طالبان قطع نماید بلکه پیوسته با رهبری گروپ شورای تبعیدی در پاکستان و با شورای قطر بمنظور کسب اطمینان از آنها مبنی بر مهار کردن شبهه نظامیان ایغور روابط خود را حفظ نمود باید خاطر نشان گردد که پکن در نهایت امر عملگرایی ویا مصلحت گرایی در برابر طالبان با چنین قضاوت توأم بود و آن اینکه طالبان تا هنوز در درون هسته ای سیاسی کشور شان جا دارند و آن اهدافی است که در درجه نخست به افغانستان محدود باقی می ماند.

گذارش های اخیر مبنی بر فرار بعضی از عناصر طالبان و همسفر شدن شان با جنبش اسلامی ازبکستان (IMU) شاخه حکومت اسلامی «داعش» پکن را واداشت تا در این مورد به تجدید بررسی و قضاوت بپردازد - کار آگاه امور سیاسی آقای اندریوسمال (Andrew Small) به ارتباط مرگ ملا محمد عمر

و ظهور چند گانگی و انشعبات در صفوف طالبان بخصوص راجع به گروه فرکسیون طالبان تحت نظر ملا اختر منصور چنین تحلیل و تبصره مینماید :
با در نظر داشت تحلیل اوضاع سیاسی میتوان گفت که این وضع چین را ناگذیر میسازد که بغرض حل و فصل سیاسی موضوع افغانستان به اقدامات لازم بپردازد با وجودیکه پکن به ارتباط موقف خود مبنی بر تلاش های اش در پیشبرد روند مذاکرات صلح احساس خطر از یک جناح طالبان می نماید و نه از نمایندگان نی که جنبش گسرده تر را با آنها حمل میکنند .

گزینه وفاداری جنبش اسلامی ازبکستان (IMU) به داعش نیز نگرانی پکن را بوجود آورده است چونکه اعضای جنبش اسلامی ازبکستان در گذشته میزبان شبهه نظامیان ایغور در اردوگاه ویا کمپ واقع بین مرز افغانستان و پاکستان بودند و بعد از آنکه نیروهای امنیتی افغانستان در ماه نومبر (15) نفر از شورشیان مسلمانان افراطی ایغور را در ولایت کنر در امتداد مرز بین افغانستان و پاکستان که قبلاً آنها با طالبان پاکستانی توأمیت داشتند دستگیر نمودند از آن به بعد پکن بیشتر احساس تهدید و خطر می نماید .

دوم: حملات مکرر بمب و اصابت راکت ها در کابل بتاريخ دهم و دوازدهم ماه اگست همین سال که منجر به کشتار و مرگ «50» نفر شهروند کابل و زخمی شدن صدها نفر دیگر گردید- چین را واداشت تا برای نیروهای امنیتی افغانستان فرا تر از کمک های وعده داده شده سلاح و مهمات مورد احتیاج اردو ملی افغانستان را تهیه و تدارک نماید که همچو کمک ها خود میتواند نماندگی از مشخصات کمک های پکن نماید .

از سوی دیگر افزایش تعداد حملات و یورش های تروریستی در سین یانگ چین طی سال گذشته از هنگامیکه مقامات رسمی چین به بی ثباتی در افغانستان و پاکستان از یک سو و از سوی دیگر ظهور حکومت اسلامی مایه نگرانی چین را توأم با برداشت از منافع روبه رشد و نفوذ اش در منطقه پکن را بی درنگ واداشته و یامشوق ساخته که در موقف و چشم انداز خود تجدید نظر نماید .

بهر صورت در اعلامیه ای که از طرف پکن اخبار گردید در متن اعلامیه که نماینده گی از کدام تغییر در موقف پکن باید مینمود بملاحظه نرسید و این موضوع کاملاً روشن میباشد و آن اینکه بعضی ها در اغاز به ارتباط افزار سیاست کنونی

پکن سوالاتی چندی را مطرح نمودند بگونه ای مثال نشریه کلوبال تا یمز (Global Times) و نشریه حزب کمونیست چین (CCP's) بزبان انگلیسی در سرمقالات خود این موضوع را اینچنین به دست نشر سپردند : که مشارکت بیشتر چین در قضایای کنونی افغانستان به همان اندازه خطرات بزرگ را برای پکن به ارمغان می آورد ولی با آنهم پکن چاره ای بجز ماندن در آنجا و به حیث یک قدرت بزرگ متحمل شدن پرداخت هزینه هنگفت انتخابی راه دیگری ندارد.

سوم : نهایتاً « اشرف غنی » ریس جمهور افغانستان بعد از روز دوشنبه به نسبت انفجار بمب مهیب که در کابل منفجر گردید طی یک صحبت رسمی خویش چنین اظهار نمود : دولت پاکستان با تهیه و تدارک پناهگاههای امن برای شورشیان طالب و دیگر خرابکاران و تروریستان در خاک خود و وعده ای اینکه آنها را بغرض ایجاد نا امنی بصوب چین می فرستد جنگ اعلام نشده را علیه افغانستان براه انداخته است. که این همه نمایندگی از دوستی پاکستان با گروپ های خرابکار و تروریستی مینماید. یک عنصر و یا یک شخص کلیدی و استراتژیست پکن و مشوق حل و فصل سیاسی معضلات افغانستان از راه مذاکره به این باور است که چین با نفوذی که بالای پاکستان دارد میتواند آن کشور را متقاعد سازد که طالبان را به میز مذاکره بخاطر تامین صلح در افغانستان بکشانند اما پاکستان با آنهم بشکل پیگیر و بیدون تعلل در تهیه و تدارک پناهگاهها در خاک خود برای طالبان و دوستان مرتبط آنها (ایغورهای چینی) دست اندر کار بوده و بر اعمال و عقیده نادرست خود تا هنوز خط بطلان نکشیده است اما با آنهم چین ابداً در راه استقرار صلح و ثبات در افغانستان ما یوس نگردیده و احساس ضعف نه مینماید و علاقه ای مفرط دارد تا در افغانستان امن و ثبات جابجا شود. فرکسیون طالبان - نفوذ در حال افزایش «داعش» به حیث ابزار در ارتباط تگاتنگ با پاکستان با در نظر داشت اوضاع جاری افغانستان تا حدی کاهش یافته است اما سوال اساسی که باقی می ماند اینست : که پکن به صفت یک قدرت بزرگ بخاطر تامین صلح و علایق صلح آمیز خود در افغانستان حاضر به پرداخت چه مقدار هزینه میباشد.

باتقدیم احترامات
